

Denne bogs ærinde er at understøtte, at samtalen bliver så væsentlig, som den kan, og at samtaleparterne når hinanden, frem for at der føres gensidig monolog. Forfatterne Klaus Bakdal og Frederik Fredslund Andersen lover et atlas, hvilket skyldes at der er tale om en masse såkaldte samtalekort, samlet i en og samme bog – ligesom et atlas. Den kartografiske metafor anvendes konsekvent gennem hele bogen, hvilket fungerer godt, og på vellykket vis taler ind i forståelsen af de forskellige perspektiver, horisonter og opfattelser. Bogen kan læse fra ende til anden, eller man kan vælge at hoppe rundt i de kort, man finder mest interessante eller relevante.

Bogen starter med en begrebsafklaring, så man som læser får indblik i, hvad der menes med helt centrale begreber. Allerede fra første færd er bogen skrevet i et gentagende sprog. Der er mange sætninger, som egentligt betyder det samme, og som beskriver ét og samme fænomen. I længden er dette noget trættende – og er med til at gøre bogen dobbelt så lang i introduktionskapitlerne, som den behøver at være. Kapitel tre er sidste del af tilløbet til de 30 forskellige kort. Kapitlet indeholder 7 bud på den professionelle samtale, og afrundes med en opsamling som er knivskarpt formuleret – mere af dét, tak! Derefter folder kortene sig ud. Kortene er enkle modeller for greb i en samtale, som alle akkompagneres af en figur. Figuren kan man med fordel skrive sig bag øret og tegne for sin samtalepartner undervejs i samtalen, hvor det giver mening. Kortene er varierende og ikke overvældende nyskabende, hvilket er godt i og med en del af dét, vi tager for givet, gøres figurativt og derigennem muligt at bygge en forståelsesmæssig bro og dialog henover.

Bogen formår at synliggøre og italesætte muligheder, form og facon for og i en samtale, hvilket er med til at gøre bogen anvendelig for mange – særligt lægmand. Er man til de akademiske udlægninger og tunge referencer, er denne bog ikke tilfredsstillende. Er man til det letlæste og overblikstegnende, så er bogen god. Der er i alt 30 forskellige kort, og nøglen til at bruge dem godt er, at bruge dem dynamisk, eventuelt tilpasse dem løbende i samtalen, og at turde løsrive sig fra kortet, og tage et nyt perspektiv, et nyt kort, en ny drejning – ud fra en abduktiv praksis.

Der er flere meget vigtige kort. Et eksempel herpå er kort nr. 13, der bevæger samtalen ind i etikens verden. Kort nr. 22 byder også på noget interessant, hvis altså man vælger at benytte sig af eksternalisering i samtalen og undgår at sande helt til i at tale om følelser omkring følelser om følelser, hvilket netop er en af pointerne ved kortet. I afslutningskapitlerne skrives der om positioner i samtalen men henblik på at skabe dialog og flow i forhold til de mange valg i en samtale – heri ligger abduktionen, hvor man er opmærksom på bedst mulig virkning af valg truffet på vegne af samtalen.

Bogen har enkelte skønhedsfejl, eksempelvis manglende referencer på kort nr. 30, en stavfejl på s 176 samt en stavfejl på s. 87, som desværre gentages hele 5 gange. Alt i alt er bogen dog en brugbar lægmandsbog, som kan give inspiration til en dynamisk dialog.

Af Dea Henriette Franck, cand.psych.aut.spec. Enhedschef i Region Hovedstadens Akutberedskab og indehaver af Psykolog Dea Franck

